

Муқаддас ОРТИҚОВА

РУҲИМ СУВРАТЛАРИ

Шеърлар

ТОШКЕНТ
«DAVR PRESS» НМУ
2013

84(54)7-98.аюб

Муқаддас Ортиқованинг мазкур «Рұхим сувратлари» тұпламига жамланған шеърларнинг аксарияти дүнёдаги зәңг улуг зот — Онанинг дорилбақога ҳижрат эттанидан кейинги қалб түгёнлари натижасыда битилган. Муаллифнинг муҳаббат, согинч, ҳижрон каби мавзулардаги рұхий изтироблари ҳам дард, армоналарга тұлық, самимиятта бой кечинмалардир.

Шоиранинг шеърият мухлислари эътиборига ҳавола этилаётган ушбу биринчи китобчаси күнгиллардан мүносиб үрин топади, деган умиддамиз.

41625
10 Ogı

Барча ҳуқуқтар амалдаги қонуналарга асосан ұмояланған.

“DAVR-PRESS” настриёт-матбаа үйининг ёзма рұхсатисиз ушбу шашуачи воситаларда ғұлқ қолда бошқа оммавиј ахборот восита Alisher Navoiy ғеканик күринишда күчириб босиши, магнит шашуачи воситаларда гарқатиш қатъий тақиқланади.

Alisher Navoiy

2014/1

А 62

nomidagi

O'zbekiston MK

ISBN 978-9987-4147-0-2

© Муқаддас ОРТИҚОВА, 2013

© “DAVR PRESS” НМУ, 2013

*Онам Гулшод Үроқбой қизининг ёрқин
хотирасига багишлайман.*

ОНАЖОНИМ, СИЗНИ СОГИНДИМ

Согиниб кетдим-ку, онажон,
Ўзингиз, кўзингиз, сўзингиз.
Кимларга ташлаб-ей кетдингиз,
Меҳрибоним, ёлгиз қизингиз?!

Согиниб кетдим-ку, онажон,
Энди қандай яшай дунёда?
Сизсиз энди нима ҳам қилдим,
Сиз йўқсиз-ку ахир оламда!

Бўгилиб кетдим-ку, онажон,
Ҳаётнинг тўнг синовларида.
Ёлгиз қолиб азоблар ичра,
Куч йўқ умр тировларида.

Бўгилиб кетдим-ку, онажон,
Йўқ-йўқ, ортиқ чидай олмайман.
Бўтзимда-ку яширин фарёд
Энди уни сақлаёлмайман.

Сўкилиб кетдим-ку, онажон,
Бахт кўйлагим ситилиб кетди.
Сабрнинг чоклари узилиб бир-бир,
Эзгулик рўмолим титилиб кетди.

Сўкилиб кетдим-ку, онажон,
Бунда на адолат, на мақсад қолди.
Ярим кўнглим бутун қилолмай,
Орезу армонимга ўралиб олди.

Тұқилиціб кетдім-ку, онажон,
Яланғоч шохларим қуриб ҳам қолди.
Изгириң шамолнинг пешонасида,
Бевақт ажинларим ўй суріб қолди.

Тұқилиціб кетдім-ку, онажон,
Ҳазин япроқларим сочилиб кетди.
Кечиринг-кечиринг мени, онажон,
Дил сандигим очилиб кетди.

Онажоним, сизни соғиндим
Ённингизга тезроқ борсайдим.
Сизни сира ташлаб кетмасдим
Дардли шеърларни ҳам битмасдим.
Согиниб кетдім-ку, онажон.

МУҲАББАТ ҲАҚИДА ҚҰШИҚ

Йиллар ўтар, дилларда ҳамон,
Хукмрондир ўтли муҳаббат.
Бир-бировдан воз кеяған замон,
Девонамиз бизлар тоабад.
Кечир жоним, кечирақолгин
Қалбимдаги хомхаёл учун.
Барибир-ку сенга, азизим,
Муҳаббатинг йүқотган күчин.
Мен ёлғизман азоблар ичра,
Ишқ ҳақида битурман құшиқ.
Ушалмас орзуладар гулларин узиб,
Ҳижрон юртига кетгум, эшиклар очиқ.
Шубҳалар қўйнига қурдик биз қаср,
Нураб бормоқда у, битмоқда умри.
Севгимиз умрбод бўлди-ку асир,
Не қиласай, устун-ку юракнинг амри...
Наҳот энди сира бўлмасмиз бирга,
Бахтли дамлар ўтиб кетдими наҳот?!
Жонсиз танам кимга ҳам бўлар керак,

Мұхаббатсиз сударман уни ҳайҳот?
Биламан, унугомассан мени ҳеч,
Құшиғим севгимдан бұлар хотирот.
Хатомиз тушундик бизлар жуда кең,
Энди сенга тилайман ақл ва сабот.

Изтироб дарёсида азоб-ла чўкмоқдаман,
Қўз ёшларим сел келиб, ҳасратим тўкмоқдаман.
Яшамоқлик не керак, гар бўлмасанг ёнимда,
Дил хун бўлди, дунёни кўр мисол кезмоқдаман.

Ёмгир ёғар эзилиб, мен каби йиглар осмон,
Қалбимда зим-зиё тун, порларму қуёш қачон?
Яна умид гуллари қурарми дилда макон,
Мен сен томон талпиниб, ҳижронда ёнмоқдаман.

ОНАМ СУВРАТИГА ҚАРАБ...

Қўйиб беринг, йиглаб олай,
Дардларимни тўкиб солай,
Бош қўйишга бир елка йўқ
Елқадош Сиз, тўйиб олай.

Қўйиб беринг, йиглаб олай
Юраккинам тўлиб кетган.
Армонларим бўгар мени
Тоқатларим ўлиб кетган.

Ўзимни йўқотиб қўйдим, тополмаяпман,
Ёки топишними хоҳламаяпман?
Адоқсиз ўй-хаёллар ичра югуриб,
Кўнгил дарвозасин очолмаяпман...

Дарвоза берк, қамалиб қолдим,
Ўзим қулфлагандим армондан чўчиб,
Умид чорламоқда најот қайтди деб,
Гумон калитим-ла кетибди қочиб...

Юрагим! Уришинг сезмай қолибман,
Сенга эътибор ҳам бермай қўйибман.
Оғриқларинг, дардларинг сезмай,
Бахтнинг кўчасидан юрмай қўйибман.

Ҳаётдан тўйибман, беҳад тўйибман,
Мен сени bemорга айлантирибман...

Дунёга сигмайди сигинди кўнгил,
Оғриқлар устимдан кулади.
Үртаниб-ўртаниб йиглади хаёл,
Азоблар қайтадан туллади...
Орзулар ўз жиловин узди,
Сўнг саодат денгизида сузди.
Армоннинг олдида қарзини узди,
Ахийри хиёнатга кўзини сузди...

Умр ўтар, ҳижрон қалбимда,
Ёрилмоққа йўл бермас гурур,
Балки қўрқув, балки ор-номус,
Қиз этмайди севгини изҳор.

Аммо бу кун, бу он, бу соат,
Ҳақиқатни англар гумроҳ қалб.
Оҳ, бу бошим! Ахир Муҳаббат
Қудратли ва устун ҳамма вақт.
Унга гурур, ор-номус, қўрқув.
Эмас экан ҳеч қачон писанд...

Келажакка ишонч йўқолди,
Қалбимдаги қувонч йўқолди.
Ҳаётимда таянч йўқолди,
Муҳаббатта суянич йўқолди.

Күз үнгимдан чехранг кетмайды,
Кулиб, ёниб турарсан доим.
Яхши дея хотирлаб сени,
Кечир дейман уни Худойим.

Кечир дейман гуноҳлар учун,
Күз ёшлар-чун, гумонлар учун.
У йўқ қилган тоқатлар учун,
У тўқиган ёлғонлар учун.

Майли, менга бергил азобларингни,
Ҳар қанча уқубат бўлса, чекай мен.
Унга сен баҳт бергил, иймон, ишонч бер,
Севсам ахир уни нетай, нетай мен..?

Армонлар қалбимда кўтарса-да бош,
Лек унинг учун ҳам яшамоқ баҳт-ку!
Қайгу ботқогига кетсам-да ботиб,
Унинг тахтли эканлигини кўрмоқ роҳат-ку!

Ёлғизлик ва кўнгил торлиги,
Жоҳилликнинг газабкорлиги
Ҳаммасига сабаб биттадир,
Муҳаббатнинг кўзи кўрлиги,
Пешонамнинг наҳот шўрлиги...

МЕН БОШ ОЛИБ КЕТМОҚ ИСТАЙМАН

Ўтиб борар кунлар заъфарон,
Худудсиз жимжитлик ҳукмрон.
Қалбим кенглиқ қўмсайди шу он
Қочмоқ истаб бу Сукунатдан,
Мен бош олиб кетмоқ истайман...

Наҳот нурап Бардош девори?
Наҳот синар Тоқат чинори?
Наҳот сўлур Шафқат гуллари?
Наҳот бўлмас Завқ довуллари?
Мен бош олиб кетмоқ истайман...

"Ҳаёт шу", дер күча, одамлар,
"Тақдир бу", дер менга онамлар.
"Чида, синглим", дейди акамлар,
"Ёз", дейишпар илхом парилар
Мен бош олиб кетмоқ истайман...

Орзу чўқди ботқоқларга-я,
Забон етди тоқатларга-я,
Қувонч учди шамолларга-я
Қочмоқ истаб бемақсадлиқдан
Мен бош олиб кетмоқ истайман...

Кўникарми инсон ҳаётга,
Бир зайлда ўтган бу вақтга?
Чидарми у барча заҳматга,
Умид қиласр доим Нажотга
Мен бош олиб кетмоқ истайман...

Оққан қон севгидай оташ бўлишин,
Биламан, гар буни эслатмасанг ҳам.
Истайсан севги оловида ёнишим
Не қиласр, севмасман, гар хоҳласам ҳам.

Мен уни севаман, телба мисоли,
О Худо! Қанийди айтольсам сенга,
Унинг ишқи билан ёнмоқдаман мен,
Ёнаман ахийри айланиб кулга...

Бахтсизларнинг сардори менман,
Мұжаббатнинг қарғиши урди,
Тақдиримда ўз ёрим туриб,
Ўзга ёрга кулишим қолди.

Ишон!
Унинг ёди билан тирикман,
Агар билсанг, усиз ұлкман.
Билмам, пешонамга нелар битилган,
У ўрмондир, мен-чи кийикман...

"Раҳм қилма", дебсан. О, қодир Худо
Қандай чидай, Бахтдан қылдинг-ку жудо.
Мұхаббатсиз менман бир нонсиз гадо,
Қалбимдан отилар қон тұла нидо!!!

Азизим, деб атайсан, дарё меҳр бу сұзда,
Ох дүстгінам, билсайдинг — қанча сеҳр бу сұзда.
Яраланған қалбимга малжам бұлиб келдинг сен,
Андухли күнларимга нур ва мазмун бердинг сен.
Тасалли, танқид, танбек ила күнглім күтариб,
Ойларга үшшатарсан, сойларга үшшатарсан.
Мен ой бұлсам, сен қүёш, сой бұлсам, ундағи тош,
Дүстлик шундай құдратки, мен күзман, сен унда ёш.
Мен дараҳт бұлсам агар, унга илдизсан үзинг,
Булатли осмонимга йұлчи юлдұзсан үзинг.
Дүст! Бунчалар ёқимли, азиз, сермазмун китоб,
Ёд олиб ҳар бир сатрин юрак қиласы хитоб:
Қалбимнинг дур, гавҳари үзингсан-ку, унутма,
Ардоқлад тинглайдиган сұзимсан-ку, унутма!
Нурға йұлловчи сенсан, қайгумга овчи сенсан,
Орзум құлидан тутиб, баҳтимга совчи сенсан.
Ерқин күнлар келажак сен берган сабр ила,
Баҳт тантана қиласақ меҳрингнинг амри ила.

Бир күн күрмадим болам,
Лек қанчалар согиндим.
Күз ёшларим сел бұлди,
Оллохимга топиндим.
Ё Худо! Аспа уни,
Құл-оёғин бутун қил,
Соглиқ ва баҳт бер унга,
Гул умрини узун қил!
Бегона қил кулфатдан,
Тұхмату маломатдан.
Пок айла ҳаётини,
Қалбию баётини.
Баҳтим, тахтим у менинг,
Дур најжотим у менинг.

Орзуларим, умидим,
Шижиатим у менинг.
Болажоним, чин жоним,
Күксимдаги туморим.
Үксиккина хуморим,
Күз қувонар минорим.
Оналар учун фарзанд,
Уриб турган юраги,
Оллоҳ! Құлла уларнинг
Умрбоқый тилагин...

Ёлғизлик күйини чалиш осонмас,
Осонмас ҳижронни енгиб яшамоқ.
Умр поёнига етса ногақон,
Күй қолар руҳимда саргардон, сарсон...

СЕНИ КУТИБ...

Үй! Тинч қўй, чарчадим,
Навбат гали меники балки.
Тоқат энди парча-парчадир,
Игна-ипни тутган борми, ким?

Үй! Тинч қўй, керакмас,
Озорларинг жонимдан ўтди.
Кўксимдаги гунча юракмас,
Булбулларинг ситамлар ютди.

Үй! Тинч қўй, суйкалма,
Азоблама, алдовларинг қўй.
Озорланма сени ҳайдасам,
Юрагимда бўлмаяпти тўй.

Үй! Тинч қўй, ёндирма,
Кул бўлмасин охирги нажот.
Вужуд алангадир, руҳим шикаста,
Куйлаяпти кимдир муножот.

Шубқалар ўртайди юракни,
Жавобсиз саволлар гүжғон.
Чулгаган ушалмас тилакни,
Орзуларга келарми қирон?!
Наҳотки Орзулар бұлсалар рүё,
Қалбларни наҳотки қылурлар пора.
Айрилиқ азоби күтмоқда гүё.
Сұнг бизға күмақдош охирғи чора....
Айнан бизни танлабди тақдир.
Синовларда үтказмоқ учун.
Гоҳ уқубат, гоҳ ғурбат ила
Севгимизни синабди кучин.
Жавоб бериш вақти келади,
Гуноҳкормиз гуноҳсиз.
Жаннатми, дұзах кутар
Қолаяпмиз паноҳсиз.

Севмаслигим сени ростдир, лек раҳмим келар,
Гоҳ ұзимга, гоҳ ғам чеккан сен инсонга.
Бирға бұлиб яшасак, шуни билгінки,
Қалбим бергум, унұтмагил, бопқа бир жонга.

СЕНГА

Мен сени севардим, севаман ҳамон,
Севгим унұтольмам, унұтмам асло.
Ҳаёт сүқмогида адашиб мудом,
Ұз йұлым тополмам, күмак бер Олло!

Қандоқ ҳам унұтай, гар ұша севги,
Бахтимни, тахтимни қоңди-ку олиб.
Хотира шамоли үйғонса қалбда,
Армоналар бош күтарар, кетаман толиб.

Армон бу — күзларинг ҳамон күрлиги,
Күрмассан муҳаббат, азоб, нафратни.
Армон бу — қалбдаги түйғу хұрлиги,
Оёқ ости қиқтинг сен өқибатни.

Армоним ўз бахтинг йўқотганингда,
Ёлгонлар ичра сен тош қотганингда.
Нафрат музлигида совқотганингда,
Садоқат кўзгусига тош отганингда...

Ниятим эди-ку, бир қаср қурмоқ,
Ва Севги қасри деб унга ном бермоқ.
Хаёлда сен эдинг ул қаср шоҳи,
Мен маликанг эдим, уртайди оҳим.

Оҳ чеккум, сен қасрим барбод айладинг,
Адолатли шоҳни қилгандим орзу.
Қалбинг хиёнатга қаттиқ боғладинг,
Унда саҳро инграр, ингратар тузи...

СЕНГА БАГИШЛАДИМ, ОНАЖОН!

Ўлтирибман ёлгиз, ташқарида тун,
Онажоним, қалбим менинг хун.
Бахтли бўлишимни истаб эдинг сен,
Лек, бахтсиз инсонга айландим-ку мен...

Онажон, меҳрим-муҳаббатим сенгадир, сенга
Умидларим, нажотларим сендан бўлсин
Бор азобу уқубатни менга бергин,
Энди эса ҳаётингта нурлар тўлсин.

Ўйлагандим, бўларман бахтли,
Қалбим муҳаббатга тўлар деб.
Ўйлагандим ҳаётим тахтли,
Саодатли, нурли бўлар деб...

Дунё тор кўринар, одамлар ғамли,
Эртам ҳам қоронғу, кўзларим намли.
Бош олиб кетгум бор жоҳил оламдан,
Лекин воз кечолмам асло Онамдан...

Икки ўт ёнади — Она! Мұхаббат!
Она қоҳиши бу, севги азоби.
Наҳот устун келар меҳр, оқибат,
Пешонамга сигмадинг, кечир Мұхаббат...

ОНАЖОН

Онажоним, йироқдасиз, согиндим сизни,
Күз олдимдан гул чеҳрангиз кетмайди сира.
Бир умрга кузатдингиз мен ёлғиз қизни,
Үзга юртта, бегонаман, күнглиmdir хира.
Алам ўртайди юракни, қайгулар гужгон,
Қамрагандир мана, жонсиз вужудни.
Бемақсад яшайди, ҳәётдир нурсиз,
Курмайди у гүзалликни, мавжудни...
Үтмишим бирма-бир бұлар намоён,
Қайгули, қайгусиз кунлар меники.
Ёдимга тушади баҳтли кунларим,
Үйқусиз, орзуларга чүмган тунларим...
Энди тоқат, бардош менинг таянчим,
Үзгалар тинчини бузмоқлик бўлмас.
Биламан, ҳәётим бўлмас аянчли,
Лек, шу ҳәётимдан ҳеч күнглим тўлмас...

ОНАМГА...

Жудаям согиндим сизни, онажон,
Бугун сизни яна тушимда кўрдим.
Бошяланг кўчага чиққаним кўриб,
Рўмолингни ўра дебсиз, меҳрибон.

Қалбгинам титрайди, ёдимга тушса,
Ҳар бир нигоҳингиз, ҳар бир сўзингиз.
Умрим поёнига етди, десангиз,
Ишонмабди она, ёлғиз қизингиз...

Нени ҳам кўрдингиз дунёга келиб,
Ҳасрат оловида ёндингиз мудом.
Қайгуниг ўтида жизғанак бўлиб,
Фарзандлар догида очилмай, сўлиб...

Қизингиз сезади ўзини ёлгиз,
Буткул якка қолди ёлгон дунёда.
Фақат хатларингиз сиздан хотирот,
Уларни жонидан кўтара зиёда.

Ўлим юлиб кетди сизни ҳаётдан,
Худди тушга үхшар, онажон бари.
Ишонмайман, наҳот йўқсиз оламда,
Кетдингиз, онажон, қай манзил сари?

Ёнимда тургандек бўларсиз гўё,
Гар хатларингизни ўқисам бир-бир.
Йўқ-йўқ, эй Худойим! Менга мадад бер,
Йўқлигингиз ёлгон, кўрдим-ку ҳозир...

Кўрдим чеҳрангизни маъюс, бегубор,
Қўзларингиз кулар, меҳр-ла боқар.
Қўлларингиз эса бошимни силаб,
Ширин сўзларингиз бол каби ёқар.

Онажон, мен жуда зерикиб кетдим,
Бемақсад яшащдан, кўз ёш тўкишдан.
Олиб кетинг мени ўзингиз билан,
Зерикдим мен бот-бот шеърлар тўқишдан...

Бизлар кеч тушундик бир-биrimizni,
Жуда кеч севгининг кучини туйдик.
Тўсқинлик бўрони ҳали олдинда,
Қурқаман, қачондир севгидан тоңдик...

Энди нима бұлар, меҳрибон ёрим,
Наҳотки мен сендан айрилиб қолсам.
Наҳот узилар Мұҳаббат торим,
Қоронгу дунёга қамалиб қолсам...

Қадрингта етмадим, кечир азизим,
Қачонлардир сени йүқтеган здим...
Ұзгалар иғвосин мен афзал билиб,
Ёлғонлар ичида тош қотган здим.

ҰГЛИМ ҲАЁТБЕККА

Күзларинг ҳайрат-ла боқади,
Сен үзинг бир сирли олам-ей.
Қалбингдаги жажжи мұҳаббат,
Нурга йүткілгандир, болам-ей.

Шамол түзгитади майин соchlаринг.
Осуда күнглингда йүқдир ҳеч губор.
Қора қошларингу гүнча лабларинг,
Инжу орзуладан беради хабар.

Улгайиб камол топ, баҳтта ишонгили,
Аввало, инсон бұл, ҳалол бұл доим.
Дилбандим, ниятим меҳрга қонгил,
Армонга тұлмасин қалбинг илойим!

ҰГЛИМ УЧУН АТАЛГАН ШЕҮРЛАР

МОШ

Мошни яхши күраман,
Сут-қаймоқлар бераман.
Сичқон тутмоқчи бұлса,
Унга ёрдам бераман.

ОРЗУ

Мен құрқас, мард үглонман,
Полвонман, паҳлавонман.
Учувчи бұлмоқчиман,
Фазони құчмоқчиман.

Менинг бор икки күчукчам,
Бир-биридан соз, ақлчам.
Бири қора, бири оптоқ
Күзчалари мунчоқ-мунчоқ.

Улар мени яхши күрар,
Қанд сұрашиб, құлим ялар.
Ухлашар бирам шириң,
Сергаклиги яширин.

Ёмон ўтса күча-күйдан,
Қувар уни уйигача.
Жоқил бұлса қай бир одам,
Ёмон күрар то ұлгунча

БАХТ

Юрагимни ёқиб келдинг, Бахт,
Тиласымда оқиб келдинг, Бахт,
Орзуларим тақиб келдинг, Бахт,
Ох, мен сени қанчалар күтдим...
Кечалари уйқум қочганда,
Дардлар келиб заҳрин сочганда,
Армонарим бағрин очганда,
Ох, мен сени қанчалар күтдим...

Энди кетма, мен билан қолгин,
Умид йўлим ёритиб, ёнгин,
Севинчларим сувидан қонгин,
Ох, мен сени қанчалар күтдим...

Мұхаббатим, қайларда қолдинг?
Нечун қалбим ұувиллаб қолди?
Аёзли қишиларга қолдирдинг мени,
Хаёлим музлади, ұувиллиб қолди.
Умримнинг мазмунни сен здинг ахир,
Күнглім осмонида йүқотиб қўйдим.
Руҳим бўгар мени, овозим сўниқ,
Тоқатим! Азобу дардингдан тўйдим...

ДЕНГИЗ ВА ТЎЛҚИН

Шовуллайди денгиз, ҳайбати улкан,
Тўлқинлар гувиллаб чопишар.
Бир-биридан ўзиб, шиддат-ла
Ўзларини юқори отишар.
Денгиздан ажрашни истаган тўлқин,
Қирғоққа ўзини бот-бот отади.
Ғайрати жўш уриб, керилиб мудом,
Қийқириб, ҳар кимга бир гап сотади.
Қўриб қўйинг менинг бўйи-бастимни,
Мендайин улуг зот оламда йўқдир.
Кимда бор мендаги шижоат, келбат,
Жисмимдан, ҳуснимдан кўнглім ҳам тўқдир.
Унинг гапларидан ранжиган денгиз,
Мақтанчоқ ўғли-чун боши қотибди.
Ота денгиз тўлқинни олдига солиб,
Зарб билан қирғоққа отибди.
Жазоланган тўлқин айбига иқрор,
Мақтамай қўйибди ўзини ўзи.
Улкан денгизда у яшайди ҳамон,
Фақат ўз уйда ёргудир юзи.
Ўзни эмас, Ватанни улугланг, дўстлар,
Зоро, Ватан билан тириқдир инсон.
Тўлқин каби тарқ этмоқ истасанг уни,
Тақдирдан панд ерсан, сен бинга тиён.

Оҳ, онажон! Яшай олмайман,
Кўникмайман, чидай олмайман,
Бардош ўлди, сабрим қолмади,
Фигонимни сақлай олмайман.
Соясиман ўлган жонимнинг,
Қуёши йўқ қора дунёман.
Сиздай дардкаш, меҳрибоним йўқ,
Кўш ёши йўқ қуруқ дарёман...
Андуҳимсиз, онажон,
Оҳимдан олов чиқар.
Суратингиз тикилсан,
Кўксимга ялов чиқар.
Армон, армон эзади,
Жонимни, борлигимни.
Вужудда дард кезади,
Тополмай адогини...

ГУМРОҲ ҚЎШИГИ

Нималар бўлмоқда, оламда не гап,
Кимлар баҳтиёру, кимлардир хафа.
Кимдир азобдаю, кимдир роҳатда,
Кимлардир кимларга қилурлар жафо...
Мен хато қидимми, адашдим наҳот,
Наҳотки мұҳаббат қурбони бўлдим?
Бизни айирарлар, қилмаслар шафқат,
Сен менсиз, мен эса сенсиз-ла қолдим.
Ҳасрат-ла яшамоқ не учун керак,
Қалбимда бўронлар тинмайди зеро.
Баҳтсизлик келтирган баҳт кимга керак,
Қайгу эвазига тахт кимга керак?!
Биз гўё туш кўрдик, бир ажойиб туш,
Унда севишганлар топибдилар баҳт.
Унда фақат баҳор, бўлмас эмиш қиши,
Унда уқубатни енгибди тоқат...
Унутмагил мени, меҳрибон ёрим,
Энди хотиралар менгадир ҳамроҳ.
Керак бўлса сенга берайин жоним,

Үнүтма, оламда яшар бир гумроҳ.
У шундай гумроҳки, билмагай қувонч,
Унга қайгу-алам, ҳасратдир ҳамроҳ.
Қалбида жон берар Она, Мұжаббат,
Она ярадору муҳаббат паноҳ...
У шундай гумроҳки, күзлари күрдир,
Күришдан маҳрумдир бор ҳақиқатни.
У шундай гумроҳки, манглайи шўрдир,
Тақдир тинчитмайди, берар азобни.
У шундай гумроҳки, топмайди роҳат,
Ўз ҳаёт йўлин ҳам тополмас сира.
У шундай гумроҳки, қалбда жаҳолат,
Йўллари туманлик, нурлари хира.
У шундай гумроҳки, яшар бемақсад,
Орзулари учган, билмайди қаён.
У шундай гумроҳки, қилмайди ҳасад,
Бир пайтлар ҳавас-ла бўлганди гирён...
У шундай гумроҳки, завқни билмайди,
Ёмонлик дунёда устунлигини.
Билмайди одамлар гафлатдалигин,
Меҳру оқибатнинг тутунлигини.
Биз туш кўрдик азизим, ёдда тут уни,
Ҳаётимиз мазмуни ўша ёлгиз туш.
Ўша тушга суюниб яшармиз энди,
Бундан буён бошланар биз кутмаган қиши...

• • •

Юраяпман, лекин йўлим йўқ,
Йиглаяпман, кўзда ёшим йўқ.
Оҳларимнинг чиқмас овози,
Торларимнинг йўқдир ҳеч сози.
Хаёлларим паришон, тушкун,
Ишонч боғларимни қўмсайман.
Йиглоқи гулларим териб ололмай,
Сен томон талпиниб, бўзлайман.
Ёқилган хазонман, тутуним осмон,
Дам ёмғир остида, дам шамол тилдош.
Умидалар бегона, орзулар ўтай,
Севгимни тилкалаб, яйрайди бардош....

АННА АХМАТОВАДАН

Яшаяпман соатдаги какку қүш каби,
Үрмөндаги қүшларга ҳеч қылмайин ҳавас.
Қулогимни бурашса, сайрайвераман,
Агар билсанг, бундай қисматни
Фақат душманимга раво күраман.

Ёстигим исиб кетди
Иккала томони ҳам.
Ёниб турған шағамнинг
Үчди иккинчиси ҳам.
Қарғалар шовқини
Күчлироқ эшитилар,
Мен шу кеч күз юммадим,
Үйлаш кеч үйқу ҳақда...
Оқ ойна пардалари
Чидаб бұлмас оқдигидан.

Салом!

Қалб қалбга боғланмаган,
Кетақолгин истасанг.
Күп баҳтлар тайёрланған,
Йүлда әрклилар учун.
Йигламасман, қылмам шикоят.
Мен баҳтиёр бүлолмайман, йўқ.
Чарчаганман, ўпмагин мени,
Ўлим келар мени ўпгани.
Яшаб ҳам бўлинди азобли кунлар,
Оқ қишлилар билан қўшилиб.
Ниманг яхши, қаеринг ортиқ
Сенинг? Танлаганимдан?

УСТОЗИМГА

Үзингизмас, шеърларингиз менга дардкаш, дилором,
Улар мени шетриятта қайтаролди, минг шукур!
Үзингизмас, чүг қалбингиз менга таниш опажон,
Илҳомингиз, илҳомимни уйғотади, минг шукур!
Сизни осмон, ўзимни-чи, ер деб келдим, опажон,
Армон тұла юрагимни шер деб келдим, опажон.
Шогирд устозни эмас, устоз шогирдни танлар
Устоз излаб гул орзумни юр, деб келдим, опажон.
Шогирд дея билсангиз, төг бұлиб үсар әдім.
Юртим учун, әл учун тиконлар босар әдім.
Руҳ тетик, мақсад улуг бұлиши учун опажон,
Кесилиб қонар әдім, тинчимдан тонар әдім.
Ниятларим бир жақон, дилда қолиб кетмасин,
Күнгил тұлмас кунларим надоматта етмасин.
Оқни қора демайин, ҳаромни ҳақ опажон,
Йүл күрсатинг, йүлларим хиёнатта үтмасин.
Ниманидир излайман, топиб беринг, опажон
Қай манзилни күзлайман, чизиб беринг, опажон.
Бүйнимда алам, ҳижрон, армоннинг мунчоқлари
Баҳт мунчогим узилган, тизиб беринг, опажон.
Излаганим сиздирсиз, күзлаганим сиздирсиз,
Балки пешонамдаги ярқироқ юлдуздирсиз,
Бола күнглим йиглайди, овутолмай мен ҳалак,
Тундан құрққан сиз эса күнглимда кундуздирсиз.
Үзингизмас, шеърларингиз менга дардкаш, дилором,
Сиздан сабр, матонатни сұраб келдим, опажон.
Қалбингиз билар әдім, ўзингиз күргим келди
Умидни ишончимга үраб келдим, опажон.

Қаердасан жоним, жақоним,
Қаердасан меҳрибон ёрим?
Күргим келиб тутар хуморим,
Сенсан күнглимдаги туморим.

Бутун хаёлимдан сира кетмадинг,
Хотиралар қўзимда толди.
Сени қўмсаб борлигим бедор
Фарёдларим бўтзимда қолди.

СЕНИ ТУШИМДА КЎРДИМ

Тушимга кирибсан, баҳтли эмишсан,
Тўйинг бўлаётганмиш ўзга қиз билан.
Мен эса тўйингда меҳмон қатори,
Ўтирибман, қалбимда зўр алам билан.
Кейин...
Кейин сен ўз тўйинг ташлаб
Мен билан кетибсан кенг кўча бўйлаб...
Нега, нега тинч қўймайсан, қўймайсан сира,
Ҳатто тушимда ҳам берарсан азоб.
Мен сени қалбимга қўйғанман кўмиб,
Ўлди дея сени бўлдим-ку хароб.
Ўлгансан сен ўша, ўша машъум кун
Муҳаббатга тош отганингда.
Бир сўз айтмай тишланганча мунг,
Кўнглинг музлаб тош қотганингда.
Мен энди ўзганинг ёrimан билсанг
Билмам, "ёр" дейишига арзирманми, йўқ.
Бас, ўша инсонни баҳтли қилолсам,
Кўз ёшларим яшириб, кулиб туролсам.
Руҳимдаги мотамдан удир бехабар,
Нега маъюссиз, дея сўрайди бот-бот.
Тушларимни тинч қўй, бўлма дилозор,
Сен кетгин! Мен билан қолади Сабот.

Аёл ёлгиз қолмасин
Суянчиги ёнида бўлсин.
Меҳр бўлиб дардига мудом
Юрагига садоқат тўлсин.

Кечалар уйқумни олдинг,
Энг азиз туйгумни олдинг.
Күз ёшларим, дардларим олдинг,
Сен менинг шеърим!

Майли, кимлар кулсин, кимлар йигласин,
Кимлар үйга толсин, кимлардир ёнсин.
Ким құшиқ айтсуну, кимлар тингласин,
Сен менинг шеърим!

Соат учга бонг урди, уйқу йўқ кўзда,
Ташқарида ёмгир бирам эзилди.
Мунгайиб турибди гулдонда гуллар,
Эзгин ўйлар юрагимга тизилди...
Онамнинг суврати тепамда ҳилол,
Бўлди, бас, сиқилма, дея тургандек.
Жўмракдан томаётган сув
Томчиси бошга ургандек...

Юрагимнинг бир парчасин узиб кетдинг,
Хаёлимга минг хил шубҳа тизиб кетдинг,
Кўзимдаги ёшим бўлиб сизиб кетдинг,
Мухаббат...

Бир күн келиб қалбимга сен қайтармисан?
Сеникиман, тинчлан, дея айтармисан?
Қайгумисан, қувончмисан, хатармисан?
Мұхаббат

Арман қолди ҳижронимда түлиб-түлиб,
Ушалмаган орзуларим кетди ўлиб.
Очилмаган ишқ гулларим қолди сүлиб.

Дилда яра тирналдими, оҳ битсайди,
Сарсон адам, ситамларим, тез кетсайди.

Ёлгон ёрим, армон ёрим чин бұлсайди,
Мұҳаббат...

Билсанг, сендан сира-сира кечолмасман,
Адоғи йүқ гам қувади, қочолмасман.
Күнглим синган, үзингга ҳеч етолмасман,
Мұҳаббат...

Баъзида йиғлагим келади, баъзан
Сукунат излайман олис-олисдан.
Дардимга даво йүқ, қалбға паноҳ йүқ,
Топталанған гулзор — бұлолмас бүстон.
Сен кимсан — Мұҳаббат, сен кимсан — Армон,
Сен орзу ушалмас, поёнсиз ҳижрон.
Юракда абадий қолған изтироб,
Худудасиз дашт-чұлда күринган сароб.

ЁМГИРЛИ КУН ЭДИ

Соябон остида турардик дилхун,
Күзларда бор эди олам-олам мунг.
Бир дамнинг үзида баҳтиёр здик,
Ва баҳтсиз сояды бизлар лолу гунг
Ёмгири кун эди үша кун...
Юзма-юз турардик, күзимизда ёш,
Дардимиз олдида Дунё қотди тош.
Сароб-ку келажак, наҳотки шундай?
Тақдир туни кетиб, чиқарму қуёш
Ёмгири кун эди үша кун...

Йиллар тушунмадик бир-биirimizni,
Үзимиз учирдик баҳт құшимизни.
Гумонлар тугамас, ҳеч ҳам тугамас,
Энди сувга айтамизми ё тушимизни?!
Ёмгири кун эди үша кун...
Бир-бировга зор бұлиб, хор бұламизми?
Сен, мен қолиб, үзгаларга ёр бұламизми?

Бахтли бўлиш насиб этмади жоним,
Булбулсиз қолиб энди гулёр бўламизми?
Ёмгири кун эди ўша кун...

Ёмгири ҳам эзилди, йиглади осмон,
Кўзларга тор бўлди бешафқат жаҳон.
Яшамоқдан мақсад ҳижронми, армон,
Дарду аламимиз қалбларда пинҳон
Ёмгири кун эди ўша кун...

НЕТАЙИН

Ишқ тиги багрим тиглаб, жабр этса, нетайин,
Газабнок исённи алдаб, макр этса, нетайин.
Нетайин, гар диллар эмас, тиллар сўйласа мудом,
Адолат bemадад қолиб, сабр этса, нетайин.
Дур мисол ёшим бирла у мунгдош этса, нетайин,
Оқшомлар юлдуз санатиб, тундош этса, нетайин.
Нетайин, гар кўнгил синиқ кўзгу каби беэга,
Орзумга душман кўрсатиб, кундош этса, нетайин.
Мисли довул ниятларим ҳароб этса, нетайин,
Ҳижрон саҳросинда сувни сароб этса, нетайин.
Нетайин, гар бегуборлик жаҳолатга бўлса эш
Бўхтон заҳрини олиб, ул шароб этса, нетайин.
Ор қолиб, беорликни-да суянч этса, нетайин,
Висолни зор, интизорни аянч этса, нетайин.
Нетайин гар Муқаддас-ла бўлса бирга қаноат,
Парча-парча умидларни юпанч этса, нетайин.

СОГИНЧ

Висол онларини кутиб яшайман,
Орзу дамларини чўзиб яшайман.
Армоннинг юртини кезиб яшайман,
Мен сени согиниб яшайман ҳамон...

Юракдаги оғриқ, ҳижрон ва алам,
Сабрни, жабрни ёшга қайрайди.
Ўткир жафо ғамнинг пичогин олиб
Умидни тилкалаб, тани яйрайди.

Жаҳолат яхшилик қилмади менга,
Севгим қаноатни назарга илмас.
Зулмат ҳам багрини тилмади менга,
Разолат, зулм тоги ўрнидан жилмас.

Садоқат шамоли эсаверади,
Хиёнат йўлини тўсаверади,
Нажотнинг гуллари ўсаверади,
Мен сени согиниб яшайман ҳамон...

Хаёллар денгизида сузаман,
Тўлқинларда Онам нигоҳи,
Қора булат, довулдан дарак,
Ёмғир кўз ёш, онамнинг оҳи.

Охир дунё шу бўлса керак,
Гар оналар тўксалар кўз ёш.
Худо қаҳри шу бўлса керак,
Фарзанд отса онасига тош.

Ажабо, қандайин битмайин қўшиқ,
Унинг кўзларида мунгни кўраман.
Овозида дардни, қалбида ошиқ,
Бўлган баҳтиқаро гунгни кўраман.

Орзулар азоб ва уқубат ботқогига ботиб кетди,
Дўст деганим душман экан, охир келиб сотиб кетди.
Юраклар-ку нафратларга тўлиб-тошиб, қотиб кетди.
Қалб овчиси хиёнатмас, диёнатни отиб кетди.

Биламан, энди қайтмас ул баҳтли кунлар,
Энди мен ҳам қайтолмасман ёнингга сира.
Сенга ошно бўлган энди ул қора тунлар,
Менинг қуёшим ҳам энди нур сочар хира.

Лекин билки, мұхаббатим эъзозда абад,
У қалбим тұрида яшайды ҳамон.
Гар сенга үйинчоқ бұлса-да ҳаёт,
Мен интилгум ҳамон ёргулік томон.

* * *

Яна ёмғир ёғмоқда, мен күтган ёмғир...
Армонлар қалбимда күттармоқда бош.
Үтган баҳтли күнларни солмиш ёдимга,
Еғавериб зэилиб, тутади бардош.

Мен бундай яшолмам, яшолмам сира,
Қалбимда баҳормас, гар куз ҳукмрон.
Гар энди чечаклар, гуллар йироқда.
Ҳазин япроқларда кезади пушмон.

Бундан буён афсус-ёлғонлар ичра
Нақотки яшашга мажбурман, тангрим!
Үзгаларни алдаб, үзимни алдаб,
Нақотки күникса иложсиз онгим...

БОЙҚУШ ВА ГҮНЧА

Мұхаббат гүнчаси очилмай сұлди,
Ахир уни азоб-ла олдилар узиб.
Ва уни бойқушга, эмас булбулға
Бердилар зөгаси бойқуш деб билиб.

Бойқуш мудрар күндүз, қүёшни сезмас,
Эшитмас гүнчанинг пичирлашларин,
Алвидо, хушовоз булбулим, дея
Бечора гүнчанинг қон йиглашларин.

Гүнча сұлди, бойқуш бепарво,
У түнни кутади бетоқатликда.
Сұлиса сұлибди шу битта гүнча
Бошқасин келтиргум то тонг отгүнча.

КЕЧ МУҲАББАТ

Ўз уйимда бегонаман,
Ўзга уйда девонаман.
Дардим тинглар бир юрак йўқ,
Етим каби ордонаман.
Севдим сени, севолдимми,
Ваъда бердим, беролдимми?
Умид ўлмас, гар ишонч йўқ,
Ё сендан ҳам алдандимми?
Нозик қалбим торлари танг,
Чергиги уни, узилмасин.
Тўкма ёшин туйгуларим,
Мунчоқ каби тизиласин.
Кеч муҳаббат армон экан,
Манзил йироқ карвон экан.
Етса агар муродига,
Сўқир нажот дармон экан.

АКАМГА ХАТ

Мен акамга хат битдим сенинг номингдан,
Ёлғизим, сирдошим, тогимсан, дедим.
Тезроқ қайт, жон болам, согиндим дея,
Чўлда бунёд этган боғимсан, дедим.

Онажон, акам-чи, ҳануз билмайди,
Ташлаб кетганингни бизларни ёлғиз.
Бизга ўхшаб қонли нидо қилмайди,
Қабринг узра туриб, бағрин тилмайди.

У сени тирик деб билади ҳамон,
Оҳ, унга қанчалар қиласман ҳавас.
Қанийди мен унинг ўрнида бўлсам,
Онам бор, деб мен ҳам керилиб юрсам...

Мен акамга хат битдим сенинг номингдан,
Онанг сог, фақат сен тезроқ қайт, дедим.
Келгин-у, уйимни нурга тұлдириб,
Уканларга бөш бүл, шу ният, дедим.

Юрак! Бүм-бүш...
Хаёлим каби.
Тұлиб оқсайдим,
Тошдан-тошга
Төг дарёси урилган мисол.
Ҳувиллаган
Богдай гарифман.
Файз кирмаяпти
Тушларимга...
Гуллаётган зұтирос ұлым.
Учгим келар
Қанотим кериб.
Чорлабон сени
Юксакларга
Осмонимни тұлдир сеҳрга.
Жилоланиб
Камалак мисол.
Севги тортар
Уммонига
Рангларимни қайтар, азизим.
Яшагим бор
Қүёшдек кулиб,
Тафтларим ұам
Сенға керақдир,
Тонгларимни соғингандада кел.

Биламан!
Сени севиш бу балки гуноҳ...
Мен Худонинг осий баңдаси.
Сен меники эмассан, бироқ,
Мен ҳам юрагингнинг яраси.
Бир кам дунё дейишар буни,
Ким кимга зор, ким кимдан безор.
Ахир кўнгил тилагин бўғиш
Телбаликка бошлар дилозор.
Мен телбаман! Ожиза bemor,
Дардимга бор биргина даво.
Сенга қўйган кўнглимни олиб,
Ўлимга тутқазиш, ҳаёт бевафо.

Энди сени қўмсамас юрак,
Сен томон талпинмас хаёлим.
Баъзида ҳайратим ошади,
Келдими кимгадир малолим.
Севганмишим, наҳот ўша сен?
Наҳот энди йўқолган туйгу?
Ёлғонмиди шунчалар тилак
Қачонлардир қийнаган қутқу?
Ўзгарди нимадир — орзуми, армон?
Қўзларим кўтарми энди ўзгача?
Йиллар айирдими софлик, покликдан
Абадий муҳаббат — баҳор, ёзгача!

КЕЧИКИШ

Гугурт қутиси бўшаб қолипти,
Қандай ёқдим дунёни энди?
Шакл бору, мазмун йўқ унда
Жонимга тегди...

Гутурт қутиси бүшаб қолипти,
Қолмайсанми, олов бер менга.
Арзир, арзимас чүгинг керақдир,
Бу дунёда менга ёлғиз боринг керақдир.
Йүгинг керақдир.

Гутурт қутиси бүшаб қолипти,
Тұртта бурчак бүш, термулиб турдим
Тұртта томон бүш.

Совқотяпман...

Қүёш нурингни құзимда тутдим,
32 йил ҳаётни кутдим.

Севгим етим қолди, үксіб толди у,
Хомуш тортди хаёл, йиглади күз ёш.
Якка қолди ҳижрон, тұқиб солди у
Армоналарин, синовларга беролмай бардош.

Нечун яшаяпман, кимга керакман,
Вужудим тилкалар оғриқ-саволлар.
Нимани кутяпман, ёлғизман нега
Рұхим әзғилайди сассиз жавоблар.

Рұхим! Тинчлан, телбалик қилма,
Тұртқилама мени, ёлғиз қүй.
Бормайман, йүқ, унинг олдига
Ундан күра шаробингдан қуй.
Сархуш бұлыб унугтай барин,
Согинчларни тарқ этай бир дам.
Қидирма сұнг, әргашма менга,
Бұшлиқларинг бұлади ҳамдам.

Юрак, безовтасан, ҳалаксан нега,
Нечун аламларинг олар аланга.
Бетин хаёлларла курашиб ёниб
Ситамлар ютасан дунёдан толиб.

Согинч ханжари-ла тимдалар сени,
Бұлакларинг Зулмат йигиб ооломас.
Ҳасрат денгизига ўзингни отиб,
Чүкмоқ истайсан, лек најжот бу эмас.

Сарсон саволларинг бетоқат бұлиб,
Эшигин уради шошиб Армоннинг.
Сен эса Сабрга айтма дардингни,
Унинг боши ичиадир арқоннинг.

Биламан, поёnsиз чұлларда қолдинг,
Сувлари қуриган кұлларда қолдинг.
Азоб илонлари, дард чаёнлари
Тұлдирған боши берк йұлларда қолдинг.

Нажот излаяпсан нимадаң, кимдан,
Бұлмагин ноумид, дадилроқ ургин.
Очгин күзларингни, қара нурларга,
Ишон келажакка, маҳкамроқ турғин.

Баҳорим үтдими, ёзим үтдими?
Күз билан қолдимми қишимни кутиб,
Орзу дараҳитимнинг барглари қуриб,
Тұқиldимми охир севгим унутиб?

Севмагандим сени, барчаси ёлғон,
Қара, бүм-бүш ахир менинг юрагим.
Қайларга кетдийкин ҳиссиёт, туйгу
Армонга эргашиб кетди тилагим...

Ой момо-ей, оймомо!
Юрак-багри дөг момо.
Мұралаб деразамдан,
Ҳар тун дардим ол, момо.

Осмон тұла юлдузлар,
Сенга ҳамдард ҳумой йүқ.
Кундуз қуёш нур сочар,
Кундузи сенга жой йүқ...

Елгизман, тұнлар бедор,
Мендайин азобланма.
Йүлдошинг бұлай үзим,
Хурим! Сен мен билан-а?

ОНАМГА

Онажоним, бу ҳовлидан изларингни излайман,
Ёшлар қуриб, армон тұлған күзларингни излайман
Дардлар чекиб, гамлар ичра бүгилған овозинг-ла
Менга айттан меҳр тұла сүзларингни излайман...

Акаларим күзларида күзларингни күраман,
Сингилларинг сүзларида сүзларингни күраман.
Баъзида үз овозимда овозингни эшитиб,
Күзгуга тикиламан, юзларингни күраман.

Кетди Армон юрагингда, түйлар күрмадим, деган,
Шириң-шакар набиралар қуриб, суймадим, деган.
Фарзандларим жой-жойига қўйиб, қўймадим, деган,
Уларнинг дийдорига сира тўймадим, деган.

Онажон! Сизнинг дунёнгизга кетгим келади;
Худойимнинг ұлчаб берган умрини ташлаб.
Елкангизга бошларимни қўйгим келади,
Бу дунёнинг ишларини тошларга ташлаб.

МУНДАРИЖА

Онажоним, сизни согиндим	3
Мұғаббат ҳақида құшиқ	4
Изтироб дарёсида	5
Онам сувратига қараб	5
Ұзимни йүқотиб қўйдим	5
Юрагим!	6
Дунёга сигмайди сигинди күнгил	6
Умр ўтар,	6
Келажакка ишонч йўқолди	6
Ёлғизлик	7
Мен бош олиб кетмоқ истайман	7
Оқдан қон севгидай оташ бўлишин	8
Азизим, деб атайсан	9
Бир кун кўрмадим болам	9
Ёлғизлик куйини чалиш осонмас	10
Сени кутиб	10
Шубҳалар ўртайди юракни	11
Севмаслигим сени ростдир	11
Сенга	11
Сенга багишладим, Онажон!	12
Ўйлагандим, бўларман баҳтли	12
Онажон	13
Онамга	13
Бизлар кеч тушундик	14
Ўглим Ҳаётбекка	15

ЎГЛИМ УЧУН АТАЛГАН ШЕЪРЛАР

Мош	15
Орзу	16
Менинг бор икки кучукчам	16
Баҳт	16
Мұғаббатим, қайларда қолдинг	17
Денгиз ва тўлқин	17
Оҳ, онажон! Яшай олмайман	18

Гумроҳ құшиғи	18
Юраяпман, лекин йұлым йүқ	19
Анна Ахматовадан	20
Ёстигим исиб кетди	20
Устозимга	21
Қаердасан	21
Сени тушимда күрдим	22
Аёл ёлғиз қолмасин	22
Кечалар уйқумни олдинг	23
Соат учга бонг уради	23
Юрагимнинг бир парчасин	23
Баъзида йиглагим келади	24
Ёмгири кун эди	24
Нетайин	25
Согинч	25
Хаёллар деңгизида сузаман	26
Ажабо	26
Орзулар	26
Биламан, энди қайтмас	26
Яна ёмгир ёғмоқда	27
Бойқуш ва гунча	27
Кеч муҳаббат	28
Акамга хат	28
Юрак!	29
Биламан!	30
Энди сени құмсамас	30
Кечикиш	30
Севгим етим қолди	31
Рұхим!	31
Юрак, безовтасан	31
Ой момо-ей	32
Онамга	33

3000 сън.

УДК: 821.512.133-1

КБК 84(59)7

О-75

Ортиқова, Мұқаддас.

О-75 Рұдим сувратлари: шеърлар / М. Ортиқова.

- Т.: «DAVR PRESS» НМУ, 2013. 36 б.

ISBN 978-9943-4147-9-2

УДК: 821.512.133-1

КБК 84(59)7

Адабий-бадиий нашр

Мұқаддас ОРТИҚОВА

РУХИМ СУВРАТЛАРИ

Шеърлар

Мұхаррир Хосият Ражабова
Сағифаловчи-дизайнер Азиза Ойназарова

Нашриёт лицензия рақами AI-№ 213
2013 йил 25 апрелда нашриётта топширилди.

2013 йил 27 майда босишга рұксат этилди.
Бичими 84x108 1/32 «Baltica APP» гарнитураси.

Шартал босма табоги 2,2.
Нашриёт ҳисоб табоги 1,59. Адади 1000 нұсха.
753-сонли буюртма. Бағоси шартнома асосида.

Оригинал макет "DAVR PRESS" нашриёт-матбаа
үйіда тайёрланды.

"DAVR PRESS" НМУ МЧЖнинг матбаа бўлимида
оффсет усулида чоп этилди.

Манзил: Ўзбекистон Республикаси, 100156, Тошкент шаҳри,
Чилонзор тумани, 20^а-дача, 42-үй.

Тел: +(99871) 120-1299;

Маркетинг бўлими: +(99871) 120-1233; 120-1202

Web: www.davrpress.uz, www.kitoblar.com;

E-mail: davr-press@mail.ru